

v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, protitoxikomanické ochranné liečenie ústavnou formou a trojročný ochranný dohľad.

4. Proti uvedenému rozsudku sa prokurátor aj sťažovateľ odvolali, no Krajský súd v Banskej Bystrici svojím uznesením sp. zn. 4To 24/2016 z 11. mája 2016 v zmysle § 319 Trestného poriadku ich odvolanie zamietol.

5. Sťažovateľ vykonáva svoj trest v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby [REDAKOVANÉ] a 29. augusta 2024 podal návrh okresnému súdu, ktorého predmetom malo byť zníženie dĺžky jeho trestu.

6. Okresný súd sťažovateľovi zaslal napadnuté „Oznámenie“, v ktorom mu vysvetlil, že síce je príslušný na rozhodnutie o pomernom skrátení trestu v zmysle § 438j Trestného zákona, ktorý sa týka prechodných ustanovení k úpravám účinným od 1. mája 2022, no o návrhu sťažovateľa nebude konať, pretože sa na neho postup v zmysle tohto ustanovenia nevzťahuje. V oznámení mu uviedol: *„Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1.5.2022 sa vzťahovali len na opätovné posúdenie tých právoplatne uložených trestov pred 1.5.2022, ak by sa vzťahovali na prechovávanie rastlín z rodu konopa v množstve najviac trojnásobku obvykle jednorazovej dávky na použitie, a to pre osobnú spotrebu, resp. najviac desaťnásobku obvykle jednorazovej dávky na použitie, a to pre osobnú spotrebu, prípadne prechovávateľov omamnej alebo psychotropnej látky z rastlín rodu konopa v množstve prekračujúcom množstvá považované za prechovávanie pre vlastnú potrebu (t.j. nad 10 dávok), kedy sa znižovali hranice trestnej sadzby v ustanoveniach podľa § 171 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona v znení účinnom od 1.5.2022, ako aj podľa § 172 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona v znení účinnom od 1.5.2022. Pri prechodnom ustanovení § 438j Trestného zákona účinnom od 1.5.2022 dovedajšia úprava vo vzťahu k iným látkam, jedom a prekursorom ako rastlinám z rodu konopa a vo vzťahu k dilerstvu zostávala zachovaná vrátane výšky trestov v odsekoch 3, 4 a 5. Kvalifikované skutkové podstaty v odsekoch 6 až 8 sa pritom rovnako vzťahovali aj na páchatelov činov v spojení s omamnou alebo psychotropnou látkou z rastlín rodu konopa, a to za zachovania doterajších prísnych trestov.“*

7. Zároveň okresný súd sťažovateľovi uviedol: *„Prechodné ustanovenia § 438j Trestného zákona o pomernom skrátení trestov sú viazané len na novelu Trestného zákona č. 105/2022 Z. z.“*

8. *Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 15.3.2024, ktoré nadobudli účinnosť od 6.8.2024 zverejnením Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL.US 3/2024 zo dňa 3.7.2024, umožňujú rozhodnúť o nevykonaní trestu len v prípade zániku trestnosti podľa Trestného zákona účinného do 5.8.2024, resp. uložiť primeraný trest, ak bol ukladaný úhrnný alebo súhrnný trest a trestnosť niektorého trestného činu zanikla.*

9. *Zákon č. 40/2024 Z. z., ktorým sa novelizoval Trestný zákon s účinnosťou od 6.8.2024 neumožňuje preskúmať právoplatné rozhodnutia v dôsledku zmeny zákona z iných konaniach ako v tých, kde došlo k zániku trestnosti a trest ešte nebol vykonaný, pričom však na takéto posúdenie podľa § 405a a nasl. Trestného zákona je príslušný samosudca, resp. senát, ktorý vo veci rozhodoval v prvom stupni, a nie Okresný súd Trnava, v obvode ktorého trest vykonávate.“*

II. Argumentácia sťažovateľa

10. Sťažovateľ tvrdí, že napadnutým oznámením okresného súdu, ktorým okresný súd reagoval na jeho návrh, boli porušené jeho základné práva a práva. Sťažovateľova argumentácia spočíva v presvedčení, že ním aj okresným súdom uvádzaná novela, resp. novely Trestného zákona sa na neho mali vzťahovať.

III. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

11. Podstatou ústavnej sťažnosti je tvrdené porušenie základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 16 ods. 1 a 2, čl. 19 ods. 1 a 2, čl. 17 ods. 1 a 5 a čl. 50 ods. 5 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 3, čl. 8 ods. 1, čl. 5 ods. 1 písm. a) a ods. 4 a čl. 13 dohovoru. Napokon tvrdené porušenie práva podľa čl. 4 ods. 1 protokolu č. 7 postupom a rozhodnutím okresného súdu.

12. Ústavný súd vo vzťahu k čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru už judikoval, že formuláciou uvedenou v čl. 46 ods. 1 ústavy ústavodarca v základnom právnom predpise Slovenskej republiky vyjadril zhodu zámerov vo sfére práva na súdnu ochranu s právnym režimom súdnej ochrany podľa dohovoru (II. ÚS 71/97). Z uvedeného dôvodu preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (IV. ÚS 195/07) a ich prípadné porušenie možno preskúmať spoločne.

13. Ústavný súd poukazuje na to, že napadnuté rozhodnutie okresného súdu nie je rozhodnutím v rámci konania (pretože žiadne ani nezačalo), ale oznámením. Okresný súd tu sťažovateľovi vysvetľuje, že ustanovenia o pomernom skrátaní trestu v zmysle § 438j Trestného zákona sa na neho nevzťahujú, a preto vo veci nemôže konať. Oznámenie je konštatovanie faktov v podobe všeobecne záväzných právnych predpisov, ktoré okresný súd dáva sťažovateľovi na vedomie, nie výsledok rozhodovacej činnosti okresného súdu.

14. Ako uviedol okresný súd, je zrejmé, že ustanovenia Trestného zákona, ktorých sa sťažovateľ domáha, sa vzťahujú na rastliny z rodu konope. Pokiaľ ide o právnu úpravu vo vzťahu k dílerstvu iných látok, jedov a prekurzorov, tá zostáva zachovaná, a to aj pokiaľ ide o výšku trestu v odsekoch 3, 4 a 5. Kvalifikované skutkové podstaty v odsekoch 6 až 8 sa rovnako vzťahovali na páchatel'ov skutkov v spojení s konope za zachovania doterajších trestov.

15. Okresný súd zároveň sťažovateľa upozornil, že zákon č. 40/2024 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, novelizoval Trestný zákon s účinnosťou od 6. augusta 2024 a neumožňuje prieskum právoplatných rozhodnutí v dôsledku zmeny zákona v iných konaniach ako v tých, kde došlo k zániku trestnosti a trest ešte nebol vykonaný. Na takéto posúdenie podľa § 405a a nasl. Trestného zákona však okresný súd nie je príslušný. Príslušnosť je tu zverená súdu, ktorý rozhodoval vo veci samej v prvom stupni.

16. Ústavný súd preto dospel pri predbežnom prerokovaní k záveru, že medzi napadnutým oznámením a obsahom napadnutých základných práv a práv neexistuje taká príčinná súvislosť, na základe ktorej by po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie mohol reálne dospieť k záveru o ich porušení. Na základe uvedeného ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol

ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

17. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších návrhoch v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. januára 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu